خبر

پوستر جشنواره ملی شهر فرهنگ رونمایی شد

پوستر جشنواره ملی «شهر فرهنگ» با حضور مدیران ملی و استانی در وزارت کشور رونمایی شد؛ رویدادی که با ابتکار شهرداری بهارستان و با هدف ساماندهی ظرفیت‌های فرهنگی و هنری حوزه فرهنگ شهروندی، ایجاد گنجینه ملی آثار و برقراری ارتباط میان هنرمندان و مدیریت شهری کشور شکل گرفته است.

پوستر جشنواره ملی «شهر فرهنگ» با حضور مدیران ملی و استانی در وزارت کشور رونمایی شد؛ رویدادی که با ابتکار شهرداری بهارستان و با هدف ساماندهی ظرفیت‌های فرهنگی و هنری حوزه فرهنگ شهروندی، ایجاد گنجینه ملی آثار و برقراری ارتباط میان هنرمندان و مدیریت شهری کشور شکل گرفته است. مسعود نصرتی، معاون عمرانی وزیر کشور و رئیس سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، شهر فرهنگ را ظرفیتی برای گردآوری فعالیت‌های پراکنده فرهنگ شهروندی در یک ساختار منسجم ملی و بهره‌مندی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از آثار برتر دانست. محمدمهدی فردوسی، شهردار بهارستان با اشاره به رویکرد متفاوت این رویداد اظهار کرد: «شهر فرهنگ» تنها محلی برای دریافت آثار و اهدای جوایز نیست، بلکه بستری برای اتصال هنرمندان، آثار و ایده‌های آنان به نیازهای فرهنگی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و ماندگار کردن این ظرفیت در قالب گنجینه‌ای ملی برای شهرهای ایران است. حامد جعفرزاده، رئیس مرکز مطالعات راهبردی و آموزش شهری و روستایی سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور نیز پیوند دانش، آموزش و هنر با مسائل واقعی شهرها را از ضرورت‌های ارتقای فرهنگ شهروندی دانست و گفت: «شهر فرهنگ» ظرفیتی برای تبدیل توان پژوهشگران و هنرمندان به محتوای کاربردی برای مدیریت شهری است.

نصف جهان دوباره به هنر هنرمندانش تکیه می‌کند

استاندار اصفهان با تاکید بر اینکه اصفهان برای آیندگان نیز «نصف‌جهان» خواهد بود، گفت: هنرمندان باید با مدیران استانی و شهری همراه شوند تا اصفهان را به جایگاه اصلی و شایسته خود بازگردانند.

مهدی جمالی‌نژاد با اشاره به جایگاه هنرمندان و تلاش‌های مستمر آن‌ها در عرصه فرهنگ و هنر اظهار کرد: قرار است هر هفته از هنرمندان تجلیل کنیم و به این عزیزان سر بزنیم؛ بر عهد خود استواریم. هر چند سال گذشته، سال دشواری بود، اما تلاش کردیم وعده‌هایی را که داده بودیم، محقق کنیم. او افزود: به‌هیچ‌عنوان هنرمندان در این شرایط تنها نمی‌گذاریم، چراکه هنرمندان در هر عرصه‌ای که فعالیت داشته باشند، اسطوره و ریشه‌های این شهر، استان و حتی کشور هستند. استاندار اصفهان با اشاره به هنرمندان دیار نصف‌جهان و پیشکسوتان اصفهان ادامه داد: در هیچ جای کشور چنین هنرمندانی با درجه‌های بسیار ممتاز نداریم و امیدواریم به‌عنوان خادمان این هنرمندان بتوانیم جلساتی در شأن و جایگاه آن‌ها برگزار کنیم. جمالی‌نژاد با تاکید بر اینکه اصفهان برای آیندگان نیز «نصف‌جهان» خواهد بود، خاطرنشان کرد: هنرمندان باید با مدیران استانی و شهری همراه شوند تا اصفهان را به جایگاه اصلی و شایسته خود بازگردانند.

زبان فارسی ستون پایدار هویت ایرانی

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با تاکید بر اینکه هویت و فرهنگ ستون‌های اصلی اقتدار ایران اسلامی هستند، گفت: اگر قرار است در دنیای امروز پرچم ایران برافراشته بماند، این امر نه صرفاً با منابع اقتصادی، بلکه از دریچه میراث، تاریخ، فرهنگ و زبان فارسی میسر است.

سیدرضا صالحی‌امیری در پنجمین دوره آیین نکوداشت چهره‌های ماندگار میراث فرهنگی در ایوان عطار مجموعه فرهنگی، تاریخی سعدآباد، ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهدای مقاومت، به جایگاه علمی و اخلاقی مرحومه زهرا حدادعادل اشاره کرد و افزود: آنچه در دانشگاه از ایشان شاهد بودیم، تلفیقی از دانش، فضیلت، اخلاق و تواضع بود؛ او الگویی از یک شخصیت علمی متعهد و باوقار ایران زمین بود که شهادتش برای جامعه دانشگاهی بسیار تألم‌برانگیز بود. وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، با تبیین چهار کارکرد اساسی فرهنگ شامل «انسجام‌بخشی، شخصیت‌سازی، هویت‌بخشی و سازگاری اجتماعی»، فرهنگ را روح یک ملت و به تعبیر امام راحل، «اکسیژن حیات اجتماعی خواند. او افزود: هویت، ستون مقاوم و ریشه درخت سبز ایران زمین است. وقتی از میراث‌فرهنگی، مشاهیر، زبان فارسی و ارزش‌های بنیادی صحبت می‌کنیم، در واقع از هویت ایرانی سخن می‌گوییم. بنیاد سعدی که به همت دکتر حدادعادل تأسیس شد، امروز در اقصی نقاط جهان از روسیه و چین تا اروپا و کشورهای حاشیه خلیج فارس، پرچمدار آموزش و ترویج این هویت دیرپا است. صالحی‌امیری با اشاره به وجود ۴۳ هزار بنای ثبت ملی، بیش از یک میلیون اثر تاریخی و ۳۰ اثر ثبت جهانی در کشور، اظهار کرد: اگرچه ابنیه، محوطه‌ها و اشیاء تاریخی جسم میراث ما هستند، اما روح میراث‌فرهنگی، همین پیشکسوتان، باستان‌شناسان و چهره‌های ماندگاری هستند که امروز در این جمع حضور دارند. شعار امسال ما «ایران خانه خوبان» است و این عزیزان، صاحبان و حافظان واقعی این خانه هستند.

از قانون حجاب تا بازگشت هنرمندان؛

مجلس چه نسخه‌ای برای فرهنگ کشور دارد

از قانون حجاب و عفاف و نحوه اجرای آن تا بازگشت هنرمندان و همچنین حکمرانی فضای مجازی؛ مسائل فرهنگی کشور کم نیست، اما آنچه بیش از همه محل بحث است، فاصله میان سیاست‌گذاری و اجراست، با حجت‌الاسلام اسماعیل سیاوشی، دبیر کمیسیون فرهنگی مجلس درباره این فاصله‌ها به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

به گزارش ایمنا، امروزه حوزه فرهنگ در ایران بیش از آنکه کمبود موضوع داشته باشد، با انباشت مسئله روبه‌روست؛ مسئله‌هایی که بعضی از آنها سال‌هاست از یک میز به میز دیگر منتقل می‌شوند و هر بار، میان قانون، اجرا و ملاحظات اجتماعی به نقطه‌ای تازه می‌رسند. از حجاب و عفاف که هنوز درباره نحوه رویارویی با آن اختلاف‌نظر وجود دارد، تا سینمایی که گاهی هزینه تولید یک اثر پرداخت می‌شود اما امکان نمایش آن محل پرسش است؛ از هنرمندانی که بازگشتشان به کشور دوباره بحث مرزهای فرهنگی را پیش می‌کشد تا فضای مجازی و هوش مصنوعی که دیگر نمی‌توان آنها را تنها یک ابزار ارتباطی دانست. در چنین شرایطی، پرسش اصلی تنها این نیست که مجلس چه قانونی تصویب کرده است؛ مسئله این است که سیاست‌گذار فرهنگی برای جامعه‌ای که هم‌زمان با تغییرات اجتماعی، تحولات رسانه‌ای و فناوری‌های جدید روبه‌روست، چه تصویری از آینده فرهنگ دارد؟ این پرسش‌ها با حجت‌الاسلام اسماعیل سیاوشی، دبیر کمیسیون فرهنگی و نماینده مردم چادگان، فریدن و فریدونشهر در مجلس شورای اسلامی در میان گذاشتیم؛ گفت‌وگویی که از سرنوشت قانون حجاب و عفاف آغاز شد و به بازگشت هنرمندان، حریم‌های فرهنگی، فیلم‌های متوقف‌شده، ساماندهی فضای مجازی، فرصت‌ها و تهدیدهای هوش مصنوعی و البته نقش مسجد و مؤسسات قرآنی در تقویت فرهنگ عمومی رسید.

قانون حجاب و عفاف چرا به مرحله اجرا نرسید؟

مجلس برای قانون حجاب و عفاف وقت زیادی گذاشت و این موضوع با بررسی ابعاد مختلف اجتماعی و فرهنگی در دستور کار قرار گرفت. حدود هفت هزار نفرساعت برای تدوین و بررسی این قانون زمان صرف شد و تلاش شد نقاط مثبت و منفی آن مورد توجه قرار گیرد، در نهایت نیز قانون به تأیید شورای نگهبان رسید. قرار بود این قانون ابلاغ شود، اما شورای عالی امنیت ملی با ابلاغ آن مخالفت کرد و همین موضوع از نظر من یک اشتباه بود. معتقدم این تصمیم آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی متعددی به دنبال داشته است، از این رو در کمیسیون فرهنگی با آقای قالیباف، مراجع و علما، رئیس‌جمهور، وزیر کشور، فرمانده فراجا و مسئولان ستاد امر به معروف و نهی از منکر جلساتی برگزار کرده‌ایم و بر ضرورت اجرای قانون تأکید کردیم. همچنین از مسئولان امر در این رابطه خواسته‌ایم که حتی اگر قانون جدید ابلاغ نشود، قوانین پیشین در حوزه حجاب و عفاف همچنان وجود دارند و باید اجرا شوند. نمی‌توان یک موضوع فرهنگی و اجتماعی را به حال خود رها کرد. به نظر من کنار گذاشتن قانون حجاب و عفاف یک خسارت فرهنگی است.

در کنار قانون‌گذاری، برای حمایت از پوشش ایرانی- اسلامی چه اقداماتی صورت گرفته است؟

یکی از موضوعاتی که در کمیسیون فرهنگی دنبال کردیم، حمایت از تولیدکنندگان پوشاک اسلامی است. برای تولیدکنندگان روسری، چادر و پوشاک اسلامی، معافیت‌ها و حمایت‌هایی در نظر گرفته شد و موضوع حمایت از حوزه توزیع و فروش این محصولات نیز مورد توجه قرار گرفت.

یکی از موضوعاتی که در ماه‌های اخیر مطرح شده است، مسئله بازگشت برخی از هنرمندان به کشور بوده است، نگاه کمیسیون فرهنگی به این مسئله چیست؟

بازگشت هنرمندان به کشور می‌تواند در چارچوب منافع ملی و با رعایت چارچوب‌های فرهنگی، دینی و اعتقادی جامعه مورد توجه قرار گیرد. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید برای این موضوع چارچوب مشخصی داشته باشد. اصل بازگشت قابل پذیرش است، اگر کسی به کشور بازمی‌گردد، باید حدود و چارچوب‌های فرهنگی جامعه را رعایت کند.

به نظر شما مهم‌ترین خطایی که امروز در سیاست‌گذاری فرهنگی رخ می‌دهد چیست؟

گاهی مسئولان در حوزه فرهنگ آن‌طور که باید به مسائل توجه نمی‌کنند. در حالی که مردم، دین و اعتقادات خود را از دست نداده‌اند. نباید خواسته‌های مردم را تنها بر اساس نگاه‌های سیاسی، حزبی یا منافع شخصی تفسیر کرد. فرهنگ جامعه باید بر اساس واقعیت‌های اعتقادی و اجتماعی مردم و همچنین فرهنگ ایرانی و اسلامی مورد توجه قرار گیرد.

شما از فرهنگ ایرانی ـ اسلامی به عنوان یکی از محورهای انسجام اجتماعی نام بردید. این نگاه در سیاست‌گذاری فرهنگی چگونه باید خودش را نشان دهد؟

باید از باورهای دینی، سنت‌های ریشه‌دار جامعه و فرهنگ ایرانی ـ اسلامی صیانت کنیم، حفظ همین مؤلفه‌ها می‌تواند به انسجام اجتماعی کمک کند. نباید تصور کنیم برای ایجاد وحدت اجتماعی باید مجلس تعطیل شود، مسائل حجاب و عفاف یا موضوعات دینی کنار گذاشته شود و مرزهای فرهنگی بدون ضابطه باز شود. چنین نگاهی را فرهنگی نمی‌دانم.

یکی از مسائل مهم سینما، بلاتکلیفی فیلم‌هایی است که با مجوز وزرات فرهنگ و ارشاد اسلامی ساخته می‌شوند اما زمان اکران مسئله‌ساز می‌شوند، کمیسیون فرهنگی برای حل این مشکل چه کرده است؟

این موضوع در کمیسیون فرهنگی مورد بررسی قرار گرفته است. باید نقش ساترا، صداوسیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از مرحله تولید تا نمایش و انتشار آثار مشخص باشد. باید نظارت دقیقی در همان مراحل ابتدایی ساخت یک فیلم صورت بگیرد تا نه سرمایه‌ای از دست برود و نه تولید کننده اثر متضرر شود. اگر قرار است درباره یک اثر ایراداتی وجود داشته باشد، بهتر است همان زمان ایده و فیلمنامه مشخص شود، نه اینکه فیلم ساخته شود، هزینه زیادی صرف شود و بعد بگوییم امکان نمایش ندارد. در برنامه هفتم نیز برای تولید سالانه ۲۰ فیلم فاخر هدف‌گذاری شده است. تحقق چنین هدفی نیازمند آن است که فرایند تولید تا نمایش آثار از ابتدا روشن باشد و دستگاه‌های مسئول، وظایف خود را به‌صورت مشخص انجام دهند.

فضای مجازی امروز یکی از مهم‌ترین عرصه‌های فرهنگی جامعه است. مجلس برای ساماندهی این حوزه چه برنامه‌ای دارد؟

یکی از موضوعاتی که در کمیسیون فرهنگی دنبال شده، قانون جامع فضای مجازی است. در این قانون موضوعاتی همچون نقض حریم خصوصی، انتشار اکاذیب، نحوه برخورد با متخلفان، مرجع صدور احکام و مسائل مربوط به رسیدگی قضائی مورد بررسی قرار گرفته است. این قانون در کمیسیون مراحل مختلف بررسی و چکش‌کاری را پشت سر گذاشته و منتظر طرح در صحن مجلس است. شورای عالی فضای مجازی، ساترا، صداوسیما، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نهادهای دیگر هرکدام بخشی از مسئولیت را بر عهده دارند، اما باید مسئولیت‌ها دقیق و شفاف مشخص شود. نمی‌شود چند دستگاه در یک حوزه مسئولیت داشته باشند اما در نهایت مشخص نباشد پاسخگوی اصلی چه نهادی است. باید یک ساختار روشن برای حکمرانی این حوزه وجود داشته باشد.

در شرایطی که هوش مصنوعی با سرعت زیادی وارد زندگی مردم و فضای فرهنگی شده است، آن را بیشتر فرصت می‌دانید یا تهدید؟

هوش مصنوعی هم می‌تواند فرصت باشد و هم تهدید. همان‌طور که فضای مجازی ظرفیت‌های بسیار زیادی دارد اما در صورت استفاده نادرست می‌تواند آسیب‌زا باشد، هوش مصنوعی نیز اگر درست مورد استفاده قرار گیرد یک نعمت و ظرفیت است و اگر نادرست استفاده شود، می‌تواند تبدیل به تهدید شود.

درباره تقویت فرهنگ عمومی جامعه چه مسائلی در کمیسیون فرهنگی مجلس مورد توجه قرار گرفته است؟

مساجد می‌توانند محور حل بسیاری از مسائل اجتماعی و فرهنگی باشد. در موضوع مسجد محوری، بحث اختصاص بودجه به ستاد ملی مسجد محوری مطرح شد تا در روستاها و مناطق عشایری که روحانی ندارند، از افراد توانمند و دغدغه‌مند استفاده شود و با مشارکت مردم، ظرفیت‌های دینی و اجتماعی مسجد برای حل مشکلات منطقه به کار گرفته شود. این ظرفیت را نباید نادیده گرفت، چرا که بسیاری از مسائل اجتماعی را می‌توان با تقویت ارتباط میان مسجد و مردم، فعال کردن مؤسسات قرآنی و استفاده از ظرفیت‌های فرهنگی محله‌ها دنبال کرد.

راهکار حل چالش‌های فرهنگی امروز جامعه را چه می‌دانید؟

فرهنگ نیازمند تصمیم‌های روشن، مسئولیت‌پذیری و اجرای دقیق است. نباید قانون تصویب شود اما اجرا نشود، نباید برای یک اثر فرهنگی هزینه شود اما بعد از تولید امکان استفاده از آن وجود نداشته باشد و نباید در فضای مجازی چند دستگاه مسئول باشند اما پاسخگوی نهایی مشخص نباشد. در کنار این مسائل، باید ظرفیت‌هایی همچون مسجد، مؤسسات قرآنی، فرهنگ محله و ابزارهای جدیدی مانند هوش مصنوعی را جدی بگیریم. اگر این ظرفیت‌ها درست مدیریت شوند، می‌توانند بخشی از مسائل فرهنگی و اجتماعی کشور را حل کنند.

فیلم‌سازی؛ فراتر از قواعد فیلمنامه‌نویسی

پاتوق ۱۴۲ فیلم کوتاه اصفهان همزمان با ویژه‌برنامه روز ملی سینما و آیین اختتامیه فصل سیدرضا میرکریمی، با نمایش دو فیلم برگزیده جشنواره فیلم کن و برگزاری نشست نقد و بررسی با حضور مجتبی اسپنانی، منتقد و مدرس سینما، در سینما سوره برگزار شد.

پاتوق ۱۴۲ فیلم کوتاه اصفهان همزمان با ویژه‌برنامه روز ملی سینما و آیین اختتامیه فصل سیدرضا میرکریمی، با نمایش دو فیلم کوتاه برگزیده جشنواره فیلم کن و برگزاری نشست نقد و تحلیل آثار با حضور مجتبی اسپنانی، منتقد و مدرس سینما، در سینما سوره برگزار شد. در آغاز این برنامه و پس از پخش کلیپی به مناسبت روز ملی سینما، از عوامل فصل گذشته پاتوق ۱۴۲ با عنوان فصل زاون قوکاسیان تقدیر شد و سپس دو فیلم «من خوشحالم که الان مرده‌ای» به کارگردانی توفیق برهوم و «یک شب آرام» به کارگردانی کیو یانگ، از آثار برگزیده جشنواره فیلم کن، برای حاضران به نمایش درآمد. در ادامه برنامه، مجتبی اسپنانی به تحلیل این دو اثر پرداخت و با اشاره به تفاوت نگاه فیلم‌سازان این آثار با الگوهای متعارف فیلمنامه‌نویسی، اظهار کرد: فیلم برای اثرگذاری الزاماً به داستان پیچیده، اتفاقات متعدد، گره‌افکنی و گره‌گشایی‌های متوالی نیاز ندارد و گاهی یک روایت ساده می‌تواند تأثیر عمیق‌تری بر مخاطب بگذارد. او افزود: فیلم‌ساز پیش از آنکه به قواعد فیلمنامه‌نویسی فکر کند، باید بداند چه می‌خواهد بگوید و مفهوم اصلی اثر برای او چیست؛ چراکه زمانی می‌توان از فرم، تکنیک و امکانات سینمایی به شکل مؤثر استفاده کرد که این عناصر در خدمت بیان یک مسئله یا تجربه قرار گیرند. این منتقد و مدرس سینما با اشاره به نقش میزانسن و زبان بصری در انتقال مفاهیم، ادامه داد: یک مفهوم الزاماً نباید به‌صورت مستقیم از زبان شخصیت بیان شود و فیلم‌ساز می‌تواند با انتخاب قاب، فاصله دوربین، موقعیت شخصیت‌ها و نحوه قرار گرفتن آن‌ها در صحنه، معنا و مفهوم مورد نظر خود را به مخاطب منتقل کند. اسپنانی تصریح کرد: میزانسن و فرم زمانی ارزشمند هستند که در خدمت بیان یک مسئله یا تجربه زیسته باشند و صرف نمایش توانایی تکنیکی فیلم‌ساز، به‌تنهایی نمی‌تواند به شکل‌گیری یک اثر ماندگار منجر شود. او در ادامه با انتقاد از سلطه قواعد فیلمنامه‌نویسی بر روند تولید و ارزیابی آثار سینمایی، گفت: تأکید بیش از اندازه بر الگوهای از پیش تعیین‌شده ممکن است فیلم‌هایی را به وجود آورد که از نظر ساختاری درست و از نظر فنی قابل قبول هستند، اما در نهایت حرف تازه‌ای برای گفتن ندارند. این مدرس سینما با اشاره به وضعیت بخشی از تولیدات فیلم کوتاه، خاطرنشان کرد: در بسیاری از این آثار، عناصر فنی همچون نور، فیلم‌برداری و بازیگری در سطح مناسبی قرار دارد، اما مسئله مشخصی در فیلم مطرح نمی‌شود و فیلم‌ساز نتوانسته است نگاه و دغدغه شخصی خود را به اثر تبدیل کند. او ادامه داد: در چنین شرایطی، فیلم‌ساز بیش از آنکه به دنبال کشف یک نگاه شخصی و پیدا کردن زبان مناسب برای بیان آن باشد، درگیر تکنیک می‌شود؛ در حالی که تکنیک باید ابزاری برای بیان اندیشه و تجربه فیلم‌ساز باشد. اسپنانی همچنین نتیجه‌گرایی در فرآیند فیلم‌سازی را یکی دیگر از موانع شکل‌گیری نگاه شخصی دانست و اظهار کرد: زمانی که فیلم‌ساز از همان ابتدا هدف خود را ساخت سریع فیلم، حضور در جشنواره‌های معتبر و دریافت جایزه قرار می‌دهد، ممکن است فرصت تجربه، آزمون و خطا و کشف مسیر شخصی خود را از دست بدهد. او افزود: فرآیند فیلم‌سازی باید فرصتی برای تجربه کردن باشد و فیلم‌ساز نباید از ابتدا تمام مسیر را با هدف رسیدن به یک نتیجه مشخص طی کند؛ چراکه بخشی از هویت هنری فیلم‌ساز در همین تجربه‌ها و جست‌وجوها شکل می‌گیرد. این منتقد سینما با اشاره به تأثیر محدودیت‌های تولید بر شکل‌گیری آثار، گفت: گاهی فیلم‌ساز حتی پیش از آنکه فیلمنامه خود را بنویسد، به این موضوع فکر می‌کند که چه اثری امکان تولید دارد و برای آن بودجه اختصاص پیدا می‌کند؛ بنابراین محدودیت‌های تولید می‌تواند از همان مرحله شکل‌گیری ایده بر فیلمنامه اثر بگذارد. اسپنانی اضافه کرد: خودسانسوری نیز ممکن است از همین مرحله آغاز شود و پس از آن، محدودیت‌های مالی، شرایط تولید و الزامات برخی فراخوان‌ها، مسیر شکل‌گیری اثر را بیش از پیش تحت تأثیر قرار دهد. او در بخش پایانی سخنان خود بر ضرورت توجه فیلم‌ساز به زندگی و تجربه‌های پیرامونش تأکید کرد و گفت: فیلم‌ساز باید از وضعیت زندگی خود و جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند، مسئله و تجربه پیدا کند و سپس این تجربه را به یک مفهوم مرکزی و زبان سینمایی تبدیل کند. اسپنانی خاطرنشان کرد: پیش از توجه به قواعد فیلمنامه‌نویسی، تکنیک و موفقیت جشنواره‌ای، فیلم‌ساز باید بتواند نگاه خودش را پیدا کند و آن را به زبان سینما بیان کند؛ چراکه آنچه می‌تواند یک اثر را از تولیدات مشابه متمایز کند، همین نگاه شخصی و شیوه متفاوت روایت یک تجربه است. پاتوق ۱۴۲ فیلم کوتاه اصفهان، روز یکشنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۵، همزمان با ویژه‌برنامه روز ملی سینما در سینما سوره برگزار شد و با برگزاری آیین اختتامیه، فصل سیدرضا میرکریمی به پایان رسید.

خبر

تولید ملی گام بلند نوشت‌افزار ایرانی

فعال حوزه نوشت‌افزار ایرانی ـ اسلامی با اشاره به افزایش سهم محصولات ایرانی در بازار داخلی، گفت: جریان نوشت‌افزار ایرانی ـ اسلامی با تکیه بر تولید ملی و تغییر ذائقه مصرف‌کنندگان، امروز از مرحله تثبیت در بازار داخلی عبور کرده و با هدف تبدیل ایران به قطب نوشت‌افزار منطقه، گام‌های جدی برداشته است.

سعید حسینی با اشاره به برگزاری ۱۴ ساله نمایشگاه نوشت‌افزار ایرانی ـ اسلامی، اظهار کرد: در طول این سال‌ها دو مسیر به‌صورت همزمان دنبال شده است؛ نخست، تقویت تولید ملی و افزایش سهم محصولات ایرانی در بازار و دوم، توسعه محصولات دارای محتوای ایرانی ـ اسلامی.

او افزود: زمانی که این جریان آغاز شد، سهم تولید ایرانی در بازار نوشت‌افزار کمتر از ۲۰ درصد بود، اما امروز این میزان به بیش از ۶۰ درصد رسیده است؛ بنابراین می‌توان گفت سهم تولید ایرانی در این مدت بیش از سه برابر افزایش پیدا کرده است. فعال حوزه نوشت‌افزار ایرانی ـ اسلامی گفت: در حوزه محتوای ایرانی ـ اسلامی نیز در ابتدای این مسیر تقریباً هیچ محصولی نداشتیم، اما امروز حدود ۱۵ درصد محصولات بازار دارای محتوای ایرانی ـ اسلامی هستند. البته میزان رشد این بخش نسبت به تولید ملی کمتر بوده که دلایل مختلفی دارد. این فعال حوزه نوشت‌افزار با اشاره به مهم‌ترین چالش‌های موجود در زمینه محتوای ایرانی ـ اسلامی گفت: در حوزه محتوا، سرمنشأ بسیاری از اتفاقات در حوزه‌هایی همچون بازی، انیمیشن و خلق شخصیت و کاراکتر است. این حوزه فرایند پیچیده‌ای دارد و ابتدا باید یک کاراکتر مناسب و جذاب خلق شود و سپس امکان تجاری‌سازی و واگذاری آن به صنایع مختلف فراهم شود. او تصریح کرد: با وجود اینکه حدود ۱۴ تا ۱۵ سال از آغاز این مسیر می‌گذرد، هنوز سازوکار مشخصی برای اینکه یک شخصیت موفق به‌راحتی از رسانه و صداوسیما وارد عرصه تولید محصولات فرهنگی و تجاری شود، نداریم. ممکن است امروز یک کاراکتر خوب در صداوسیما خلق شود، اما این شخصیت به‌راحتی در اختیار تولیدکنندگان قرار نمی‌گیرد. حسینی افزود: ما پیگیری‌های متعددی در این زمینه داشته‌ایم، اما هنوز نتوانسته‌ایم در حوزه محتوایی به نقطه‌ای برسیم که محصولات ایرانی ـ اسلامی سهم غالب بازار را به خود اختصاص دهند. البته طرح‌ها و ایده‌های خوبی وجود دارد، اما هنوز آثار آن را به شکل گسترده در بازار مشاهده نمی‌کنیم. فعال حوزه نوشت‌افزار ایرانی ـ اسلامی با بیان اینکه مهم‌ترین اتفاق در حوزه نوشت‌افزار ایرانی، ایجاد مطالبه و تغییر ذائقه مردم بوده است، گفت: اتفاق اصلی طی این ۱۴ سال، «ذائقه‌سازی» و فعالیت رسانه‌ای و ترویجی بود. برگزاری نمایشگاه‌ها و اقدامات فرهنگی و رسانه‌ای باعث شد مردم متوجه شوند که نوشت‌افزار ایرانی از کیفیت مناسبی برخوردار است و می‌توانند آن را انتخاب کنند. او با تأکید بر اینکه برای ادامه این روند، دولت باید در بخش‌های زیرساختی ورود جدی‌تری داشته باشد، گفت: یکی از مسائل مهم این حوزه، تأمین مواد اولیه از جمله کاغذ است. در مدت اخیر شاهد افزایش قابل توجه قیمت کاغذ در بازار آزاد بوده‌ایم و این مسئله به طور مستقیم بر قیمت تمام‌شده محصولات اثر می‌گذارد. حسینی افزود: اگر دولت در حوزه زیرساختی همچون تأمین کاغذ ورود کند و شرایط تولید را برای فعالان این صنعت تسهیل کند، می‌توانیم سهم تولید ایرانی را باز هم افزایش دهیم.

وعده‌ای برای تبدیل ایران به قطب نوشت‌افزار منطقه

این فعال حوزه نوشت‌افزار با اشاره به هدف‌گذاری انجام‌شده برای توسعه صادرات، اظهار داشت: ما در پیام مربوط به دهمین سال فعالیت این جریان، به رهبر معظم انقلاب قول دادیم که گام بعدی را برداریم و ایران را به قطب نوشت‌افزار تبدیل کنیم و حداقل به ۱۰ کشور صادرات داشته باشیم.

وی ادامه داد: امروز در مرحله‌ای قرار داریم که نقش دولت در دو بخش اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ نخست، کمک به توسعه صادرات و دوم، ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز این صنعت.

حسینی با اشاره به نبود الگوی مشخص برای حمایت از صنایع فرهنگی گفت: یکی از مشکلات این است که در بسیاری از دولت‌ها الگوی مشخص و مستمری برای صنعتی‌سازی و تقویت یک صنعت وجود ندارد. مسیری که در حوزه نوشت‌افزار طی شده، بیشتر بر اساس یک جریان مردمی شکل گرفت و با توجه به تأکیدات رهبر معظم انقلاب بر نقش مردم و حلقه‌های میانی، مجموعه‌ای از فعالان طی نزدیک به ۱۵ سال این مسیر را ادامه دادند.

وی افزود: در کنار این جریان مردمی، رسانه‌ها و برخی نهادهای حاکمیتی و دولتی نیز در بخش‌هایی همراهی کردند و همین مدل باعث شد این صنعت به جایگاه فعلی برسد.

عراق؛ پایلوت صادرات نوشت‌افزار ایرانی

حسینی با بیان اینکه تجربه نوشت‌افزار ایرانی می‌تواند الگویی برای صادرات سایر محصولات فرهنگی و صنعتی نیز باشد، گفت: اگر بخواهیم بعضی کالاها را به‌صورت جدی در داخل تولید کنیم، باید بازار مصرف آنها را نیز توسعه دهیم و صادرات یکی از راه‌های مهم برای بزرگ کردن بازار است.

وی اظهار داشت: در حال حاضر طراحی جدیدی برای توسعه صادرات انجام داده‌ایم و دو مسیر را به‌صورت جدی دنبال می‌کنیم؛ یکی ورود جدی‌تر به حوزه محتوا و دیگری تکمیل بومی‌سازی و تنوع محصولات داخلی.